

فستیوال سالانه سیدینی در سال ۲۰۲۳ میزبان اجرای اپرای مجلسی سیدینی است. تام رایت و مری فینستتر خواننده و آهنگساز با نگاهی مثبت به محیط زیست قطب جنوب و دمای چندین درجه زیر صفر، آن را شیءسازی کرده‌اند.

به گزارش ایلنا، همه کشورهای صاحب هنر و فرهنگ اصل یا حتی نوظهور تلاش دارند سالانه رویدادهایی را با موضوعات مختلف هنری برگزار کنند و این رویه کم و بیش در آسیا، اروپا، آمریکا و استرالیا وجود دارد. در این میان استرالیا با همان قاره اقیانوسیه در زمینه برگزاری رویدادها و جشنواره‌های فرهنگی و هنری، کشوری فعال تر است.

جشنواره «بیگ دی اوت» با محوریت موسیقی، «روپال ایسترشو» یا مراسم سلطنتی عید پاک، «دو سالانه سیدنی» با محوریت هنر معاصر تنها برخی از رویدادهای فرهنگی استرالیا هستند. یکی دیگر از رویدادهای سالانه که در این کشور برگزار می‌شود فستیوال سیدنی است که از سال ۱۹۷۷، هر سال در ژانویه به مدت سه هفته برگزار می‌شود. این رویداد امسال هم برگزار شده و بخش‌هایی از آن در حال برگزاری است. گفتنی است در این جشنواره بیش از هشتاد عنوان برنامه فرهنگی و هنری اجرا می‌شود و برای نمایشگاه‌های هنرهای معاصر و هنرهای تجسمی، اجرای موسیقی، نمایش و سیرک از دیگر برنامه‌های آن است. این اهمیت «گاردین» بر آن داشته تا درباره بخشی جالب از این رویداد با اعضای اصلی آن به گفتگو بپردازد. یکی از بخش‌های مهم فستیوال سیدنی امسال، اثری عجیب و غریب است که در سالن اپرای مجلسی سیدنی (معتبرترین و زیباترین سالن استرالیا) روی صحنه رفته است. باید گفت سالن اپرای مجلسی شهر سیدنی یکی از شاهکارهای معماری جهان است که طی نیم قرن خوانندگان و نوازندگان معتبری را روی صحنه خود دیده است.

اجرای سبید و سرد با صدای شکستن یخ‌ها
اپرای مجلسی سیدینی میزبان ارکستری بوده که به اجرای اپرا در فضایی شبیه‌سازی شده پرداخته است. این ارکستر علاوه بر برخی سازها با ادواتی اجرا می‌شود که صدای شکستن یخ‌ها و یخچال‌های عظیم قطب جنوب را تداعی می‌کنند.

این در حالی است که بشر قرن‌ها مجذوب سفر به قطب جنوب بوده و تلاش کرده به این ایده جامه عمل بپوشاند و به سفری «خشن» و دشوار تن دهد. در این میان هنرمندان تلاش‌شان این بوده تا ایسن منطقه از کره زمین را تخیل و تجسم کنند. کاوشگران برای فتح آن تلاش کرده‌اند و دانشمندان و دوستداران محیط زیست نیز برای رسیدن به این هدف همواره در تلاش بوده و هستند. همه اینها از اپرای قطب جنوب ایده‌ای خلاقانه و جالب توجه می‌سازد.

برای پرداختن به ایسن چالش خلاقانه است که یک ارکستر استرالیایی چنین پروژه‌ای را کلید زده و آن را به مرحله اجرا رسانده است. نویسنده بخش نمایشی این اپرا تام رایت است و مری فینستتر آهنگسازی آن را به عهده داشته است.

تام رایت (درباره کلیت اجرای اپرای موسوم به یخی، به «گاردین» گفته است: این اتفاق جذباتی است که نمی‌توان در مقابلش مخالف کرد و غلبه کردن به چنین وسوسه‌ای بسیار بعید است. باید بگویم این پروژه، یکی از دو دربار قاره بزرگ سفید یا همان قطب جنوب است.

گفتنی است در خلال همین اجرای اپرای مجلسی سیدنی است که صداها و آمبیس‌ها و افکت‌های قطب جنوب خالی از انسان، برای مخاطبان تداعی می‌شود. این اپرا با توجه به فضای جنوب و اهمیت اقلیمی

کنسرتی که صداهای آن را ادوات و قطعات ماشین و هواپیما تولید می‌کند اپرای برفی در دمای منفی ۱۷

و زیست محیطی آن تلاش دارد مخاطبان را با ماهیت قطب جنوب مواجه کند و به طور شاید غیر مستقیم آنها را با بحران‌های در رابطه با آن مواجه سازد. رایت می‌گوید: قطب جنوب، قطب شمال و هر قاره دیگر مال ما و متعلق به ما نیست. قطب جنوب به نوعی نشان‌دهنده محدودیت‌های دانش و غرور ما است. من این ایده را دوست دارم، به این دلیل که مانند ورود به یک باغ ممنوعه است. قطب مکانی است که انگار نباید از آن بهره برداری کنیم.

یوچین اوگتی نوازنده پرکاشن و سازهای کوبه‌ای و

الکترونیکی (سمت چپ) او می‌گوید نمی‌خواستند در اپرا

ساز استفاده کنند.

شیوه اجرای اپرای مجلسی سیدنی چگونه است؟
رایت و مری فینستتر دربارۀ چگونگی اجرا و نحوه هماه‌سازی فضای سالن با قطب جنوب اینگونه توضیح داده‌اند. رایت می‌گوید: در اجرا، مخاطبان هم به لحاظ صوتی و هم به لحاظ درجه دما با فضایی چون قطب جنوب مواجه می‌شوند. مری فینستر هم می‌گوید: در این اپرا که آن را «نیروی قطبی» نام نهاده‌ایم، مخاطبان به صورت صوتی و حرارتی به قطب جنوب امروزی سفر می‌کنند.

یوچین اوگتی (نوازنده پرکاشن و مدیر هنری پروژه) طی توضیحات بیشتر در این‌باره گفت: ما هوای سالن اجرا را تا هفده درجه سانتی‌گراد سرد می‌کنیم که تقریباً دمای داخل ایستگاه پایه قطب جنوب است. در ادامه اجزای می‌دهیم. دما حین اجرا به مرور گرم شود تا مخاطبان احساس ناراحتی نکنند. این اتفاق توسط ماشین‌رخ می‌دهد که ما آن را برای فشرده و کم و زیاد کردن دمای هوا ساخته‌ایم.

او در ادامه می‌گوید: فضای اجرای اپرای مجلسی سیدینی مملو از صداهای ذوب شدن یخ‌های دائمی و شکست یخ‌های بزرگ و کوچک، همچنین خرد شدن یخچال‌های طبیعی خواهد بود.

البته اجرای اپرای مجلسی سیدینی محدود به این ابعاد است و نوآوری‌ها نیست و برای فضاسازی بهتر؛ درست‌تر و نزدیک‌تر به واقعیت سالنی با طراحی خاص در نظر گرفته شده است. در واقع تماشاگران پیش از اجرا وارد یک سازه بادی می‌شوند. آن‌ها اجرا کنندگان را در حال یک گفتگوی صوتی تماشا می‌کنند.

استفاده از قطعات آهنی ماشین‌افزارها به جای سازه

اوگتی (مدیر هنری اجرای ارکستر قطب جنوب) می‌گوید: ما از همان ابتدا که تصمیم به چنین اجزایی گرفتیم نمی‌خواستیم از آلات موسیقی معمولی استفاده کنیم و هدف‌مان سه کار گیری ادوات دیگری بود تا به ایسن ترتیب از قطب جنوب و اجرا در آن فضاسازی و

پوشانده شده است. یوچین اوگتی با اشاره به اینکه قطب جنوب فضایی به تمام معنا حماسی دارد، گفت: برای اجرا یک «لال‌ای دی» به ارتفاع ۹ متر طراحی و نصب شده که حفره‌ای پنجره مانند در آن ایجاد شده است. این سازه، فضایی مانند آکواریم را تداعی می‌کند و بازیگران مانند ماهی در آن ایفای نقش می‌کنند. پنج خواننده داریم که در داخل آن جعبه مه‌آلود به اجرا می‌پردازند.

اوگتی در ادامه گفت: در کل اپرای یخی ما برای اجرا کنندگان بسیار چالش برانگیز است. قاعدتا و به طور معمول ما در همان فضای ایجاد شده آکوستیک با مخاطب می‌خوانیم و همراه هستیم، حال شما حساب کنید اجرای کل اثر در یک طرف آکواریم شکل و پر مه چقدر کارجعبیی است. ما می‌دانستیم طراحی صحنه‌مان انتزاعی است و واقع‌گرایانه نیست و به مشکلات واقف بودیم.

او تاکید می‌کند که همه چیز بر اساس دید کامل تماشاگران تنظیم و طراحی شده و مشکلی در این زمینه وجود ندارد. یعنی تماشاگر هر کجا بنشینند به صحنه و تمام اتفاقات آن اشرف دارد. در این میان طرح‌های دیگری هم برای فضاسازی‌های بهتر وجود دارد که تعدادشان کم نیست و هرکدام ویژگی‌هایی را به کار می‌افزایند.

مثلا اینکه گاهی اوقات سالن پر از ابر و نورهای رنگی می‌شود تا مخاطب خودش را بهتر در فضایی قطب مانند تصور کند.

اجرای یخی مبتنی بر فقدان انسان‌ها

در ادامه رایت گفته‌های اوگتی را اینگونه کامل می‌کند: ما تلاش می‌کنیم به واسطه کارهایی که انجام داده‌ایم منظرهای عظیم و تخیلی ایجاد کنیم. قاعدتا ما در اجرا شخصیت‌هایی داریم و طرح‌هایی هم برای اجرای آن‌ها در قالب یک اپرا ایجاد کرده‌ایم اما این دنیای عظیم دریایی ساخته شده مبتنی بر سرزمینی یخی بدون انسان! درست است که ما روی بعد زیست محیطی ماجرا و ازانه هشدارهایی در رابطه با سلامت زمین کار می‌کنیم اما با این حال بعید است که انسان در آینده به قطب جنوب نرود و بر آن تاثیر نگذارد، اما با این حال ما به عنوان هنرمندان رسالت خود را مدنظر قرار می‌دهیم و برای انجماش تلاش می‌کنیم.

رایت بر اساس تحقیقاتی که درباره وضعیت قطب جنوب و اوضاع گردشگری آن داشته به نتیجه‌ای هشدارآمیز رسیده است. او می‌گوید: طبق گزارش انجمن بین‌المللی مجریان تور قطب جنوب، گردشگری این بخش از زمین در حال رونق است که اتفاق خوبی نیست. طی این پیش‌بینی انتظار می‌رود در سال ۲۰۲۳ حدود ۱۰۰۰۰۰ گردشگر سوار بر کشتی‌های تفریحی، از سواحل قطب جنوب بازدید کنند.

تام رایت هشدار می‌دهد که رقم پیش‌بینی شده مذکور دو برابر تعداد قبل از همه‌گیری کرونا است.

رایت می‌گوید: ما یک دانشمند در بخش قطب جنوب در «موربات» صحبت کردم و او گفت بهترین کاری که جهان می‌تواند با قطب جنوب انجام دهد این است که از آن خارج شود. همه پایه‌های‌اش را جمع کنند و خارج شوند و آن قاره یخی را به حال خود رها کند. بر همین اساس فکر می‌کنم یکی از پیام‌های اپرای ما همین قضیه باشد؛ اینکه در این کره خاکی سرزمین‌هایی وجود دارد که نباید به آن‌ها وارد شویم. قطب جنوب هم به مثابه سیاره‌ای است که فراتر از گردشگردی و معدن باید به آن نگرست. قطب جنوب چیزی فراتر از این چیزهاست و آرام بخش و ابدی است.

گفتنی است اپرای مجلسی سیدنی تا همین چند روز گذشته به اجرای یخی خود در فضایی شبیه‌سازی شده پرداخته است.

بازیگری که با دستفروش مترو اشتباه گرفته شد!

با همه عکس می‌گیرم

هم‌بازی کرده‌ام. دریاچ دربارۀ اینکه مردم بیشتر با کدام نقش او را به یاد می‌آورند گفت: سریالی به نام «فقط به خاطر تو» بود که مربوط به خیلی سال قبل می‌شود و من در آن نقش حالت بتول را ایفا می‌کردم. هنوز برخی از مردم در خیابان من را به همین اسم صدا می‌زنند. «عمارتر فرنگی» هم که در آن نقش زن رضاشاه را بازی می‌کردم خیلی در حافظه مردم مانده است. در «دنیای شیرین دریا» هم حضور داشتم که جزو خاطرات خوب خود من هم بود و خدا رحمت کند پوپک گلدره را که در آن کار با هم هم‌بازی بودیم. کارگردان آن سریال بهروز بقایی بود که به‌عظرفر یک کارگردان کاربند و خوش‌فکر بود و حیف که این روزها مریض است و دیگر نمی‌تواند کار کند.

این بازیگر باسابقه درباره وضعیت دستمزد هنرمندان پیشکسوت هم گفت: خیلی از افراد که توانایی بالایی در نقش‌آفرینی دارند، صرفاً به دلیل مسکن بودن، دستمزدهای پائینی می‌گیرند و هنوز هم من دلیل این مسئله را متوجه نشده‌ام. این نکته واقعاً در سینما و تلویزیون ما وجود دارد و خیلی اتفاق بدی است. افرادی که درس این حوزه را خوانده‌اند و کارشان را هم به خوبی بلد هستند، چرا باید دستمزدهای پایین‌تر بگیرند. گاهی هم شاهدیم صرفاً به دلیل برخی روابط و رفاقت‌ها، نقش‌ها بین افسراد خاصی پخش می‌شود و یا دستمزدهای بازیگران بالا و پایین می‌کنند. این پدیده رزشتنی است که باعث شده خیلی از بازیگران پیشکسوت هم از این شرایط گل‌مند باشند.

این بازیگر باسابقه درباره وضعیت دستمزد هنرمندان پیشکسوت هم گفت: خیلی از افراد که توانایی بالایی در نقش‌آفرینی دارند، صرفاً به دلیل مسکن بودن، دستمزدهای پائینی می‌گیرند و هنوز هم من دلیل این مسئله را متوجه نشده‌ام. این نکته واقعاً در سینما و تلویزیون ما وجود دارد و خیلی اتفاق بدی است. افرادی که درس این حوزه را خوانده‌اند و کارشان را هم به خوبی بلد هستند، چرا باید دستمزدهای پایین‌تر بگیرند. گاهی هم شاهدیم صرفاً به دلیل برخی روابط و رفاقت‌ها، نقش‌ها بین افسراد خاصی پخش می‌شود و یا دستمزدهای بازیگران بالا و پایین می‌کنند. این پدیده رزشتنی است که باعث شده خیلی از بازیگران پیشکسوت هم از این شرایط گل‌مند باشند.

«گیرمو تل‌ورو» عنوان بهترین انیمیشن بلند سال را از جوایز انتخاب منتقدان دریافت کرد و «اتار ۲» که به کسب جایزه بهترین جمله‌های صبری اکتفا کرد و جایزه بهترین فیلمبرداری سال هم به کلودیو میراندا» برای فیلم اکشن «تاپ گان: ماوریک» اعطا شد. در شاخه تلویزیونی هم سریال «بهتره به سول زنگ بزنی» بهترین سریال درام نام گرفت و جایزه بهترین سریال کمدی هم به «دبستان اوت» اختصاص یافت.

یوچین اوگتی با اشاره به اینکه قطب جنوب فضایی به تمام معنا حماسی دارد، گفت: برای اجرا یک «لال‌ای دی» به ارتفاع ۹ متر طراحی و نصب شده که حفره‌ای پنجره مانند در آن ایجاد شده است. این سازه، فضایی مانند آکواریم را تداعی می‌کند و بازیگران مانند ماهی در آن ایفای نقش می‌کنند. پنج خواننده داریم که در داخل آن جعبه مه‌آلود به اجرا می‌پردازند.

اوگتی در ادامه گفت: در کل اپرای یخی ما برای اجرا کنندگان بسیار چالش برانگیز است. قاعدتا و به طور معمول ما در همان فضای ایجاد شده آکوستیک با مخاطب می‌خوانیم و همراه هستیم، حال شما حساب کنید اجرای کل اثر در یک طرف آکواریم شکل و پر مه چقدر کارجعبیی است. ما می‌دانستیم طراحی صحنه‌مان انتزاعی است و واقع‌گرایانه نیست و به مشکلات واقف بودیم.

او تاکید می‌کند که همه چیز بر اساس دید کامل تماشاگران تنظیم و طراحی شده و مشکلی در این زمینه وجود ندارد. یعنی تماشاگر هر کجا بنشینند به صحنه و تمام اتفاقات آن اشرف دارد. در این میان طرح‌های دیگری هم برای فضاسازی‌های بهتر وجود دارد که تعدادشان کم نیست و هرکدام ویژگی‌هایی را به کار می‌افزایند.

مثلا اینکه گاهی اوقات سالن پر از ابر و نورهای رنگی می‌شود تا مخاطب خودش را بهتر در فضایی قطب مانند تصور کند.

شبه‌سازی بهتری داشته باشیم. این را هم بگویم که صداهای حاصل شده از ادوات ما می‌توانند آشنا و حتی گاه ناراحت‌کننده باشند. در نهایت باید گفت در اپرای شبیه‌سازی شده اینطور سازهای کوبه‌ای و زهی کلاسیک، همچنین پیانو ادواتی هستند که توسط ارکستر نواخته می‌شوند. آنچه که یوچین اوگتی دربارۀ آن توضیح داده مربوط به سازهایی است که در شبه‌سازی قطب جنوب کمک کننده بوده‌اند. ادوات ساخته شده از قطعات ماشین‌های صنعتی در بخش موسیقی الکترونیک اثر مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

او در اینباره طی توضیحات بیشتر گفت: با وجود اینکه صداهای حاصل از ادوات غیرسازی ما قابل تشخیص هستند، اما گاه صداهایی حاصل می‌شود که قابل شناسایی نیستند و برای مخاطبان نا آشنایند. در قطب مورد تعجب‌برانگیزی وجود دارد و ما تلاش‌مان این است آن‌ها را شبه‌سازی کنیم. حتی گاه یخ متحرک می‌تواند موجودی زنده تلقی شود! صداهای قابل تشخیص ما هم از ادواتی چون قطعات هواپیماهای حمل و نقل، ژنراتورهای دیزلی و قطعات ماشین ابزارها و کامیون‌هاست.

پیام ما دوری کردن آدم‌ها از قطب جنوب است
اوگتی در ادامه نگاه فرامتی به پروژه مذکور داشته است. او می‌گوید: همه اینها بخشی از تجربه زیست در قطب جنوب است. تصورم این است که چنین اتفاقی پیام مهمی دارد؛ اینکه ما نمی‌توانیم بدون تاثیرات فیزیکی تجربه زندگی و اجرا در چنین فضایی را داشته باشیم. گویا اینگونه است که هرچه می‌خوایم به قطب جنوب نزدیک شویم به مثابه مثال این است که فقط اثر انگشت بیشتری روی آن گذاشته‌ایم و این یعنی رد پای بشر بر زمین منطقه‌ای بکر که خیلی هم قابل دسترس نیست! از طرفی این قطب جنوب مکانی اسرارآمیز و اسطوره‌ای است که شاید آخرین مرز جاه‌طلبی‌ها و امپراطوری‌ها باشد.

مدیر پروژه اجرای یخی درباره قصه اثر هم توضیحاتی داده است. او می‌گوید: داستان با کشف و توصیف یک قاره بزرگ جنوبی توسط یک نقشه‌نویس باستانی شروع می‌شود. آن شخص دو دانشمند را برای سوار شدن بر کشتی متقاعد می‌کند. هر کدام از این افراد برای تمایل به سفر ناشناخته سه دلیل برای خود دارند که هیچ‌کدام واقعی و صادقانه نیستند.

او توضیح می‌دهد: داستان اپرای ما، داستان غرور است. ماجرا ماجرای سفر روح انسان است که با یخ و برف و نور خیرکننده‌ای که در حال افول و به پایان رسیدن است،

مهربان هستند و اگر این مردم نباشند، ما هم نیستیم. وقتی در خیابان با فردی مواجه می‌شوم که با عاقرقه به ستم می‌آید و گاهی در آغوشم می‌گیرد تا ابراز احساسات کند، واقعاً لذت‌بخش است. حتی اگر خسته باشم و عجله داشته باشم، بازم دلم نمی‌آید که پاسخ منفی به او بدهم. البته که هستند برخی از همکاران ما که اجازه نمی‌دهند در حال یک گفتگوی صوتی تماشا می‌کنند. کسی به آن‌ها نزدیک شوند. نمی‌دانم این بازیگران به چه چیزی فکر می‌کنند اما من نمی‌توانم چنین رفتاری داشته باشم. خیلی از بازیگران مطرح گذشته خودم هم هستند، ما هم زمان محدودی برای حضور در این عرصه داریم و خیلی زود باید جای‌مان را به دیگران بدهیم.

وی ادامه داد: اساساً در مرام من نیست که وقتی کسی به ستم می‌آید برای ابراز احساسات، سه‌ او بگویم وقت ندارم. دلم نمی‌آید به مردم جواب منفی بدهم. بالاخره این مردم به ما لطف دارند. خودم هم بسیار خوشحال می‌شوم وقتی با این قدرانی از سوی مردم مواجه می‌شوم. این واکنش‌ها در مجموع قشنگ است. دریاچ در ادامه با اشاره به خاطرهای از مواجهه مردم با خودش گفت: من در رادیو هم مشغول هستم و روزی داشتم با عجله به رادیو می‌رفتم. از آنجایی که باید تا میدان ارک می‌رفتم و معمولاً آنجا جای پارک نیست، من ترجیح می‌دهم با مترو به آنجا بروم. آن روز وقتی سوار مترو شدم، دیدم جای نشستن نیست و میله را نگه داشتم و ایستادم. خاتم مسنی داخل شد و خیلی گرم شروع به احوالپرسی کرد.

یوچین اوگتی نوازنده پرکاشن و مدیر هنری پروژه) طی توضیحات بیشتر در این‌باره گفت: ما هوای سالن اجرا را تا هفده درجه سانتی‌گراد سرد می‌کنیم که تقریباً دمای داخل ایستگاه پایه قطب جنوب است. در ادامه اجزای می‌دهیم. دما حین اجرا به مرور گرم شود تا مخاطبان احساس ناراحتی نکنند. این اتفاق توسط ماشین‌رخ می‌دهد که ما آن را برای فشرده و کم و زیاد کردن دمای هوا ساخته‌ایم.

او در ادامه می‌گوید: فضای اجرای اپرای مجلسی سیدینی مملو از صداهای ذوب شدن یخ‌های دائمی و شکست یخ‌های بزرگ و کوچک، همچنین خرد شدن یخچال‌های طبیعی خواهد بود.

البته اجرای اپرای مجلسی سیدینی محدود به این ابعاد است و نوآوری‌ها نیست و برای فضاسازی بهتر؛ درست‌تر و نزدیک‌تر به واقعیت سالنی با طراحی خاص در نظر گرفته شده است. در واقع تماشاگران پیش از اجرا وارد یک سازه بادی می‌شوند. آن‌ها اجرا کنندگان را در حال یک گفتگوی صوتی تماشا می‌کنند.

اوگتی (مدیر هنری اجرای ارکستر قطب جنوب) می‌گوید: ما از همان ابتدا که تصمیم به چنین اجزایی گرفتیم نمی‌خواستیم از آلات موسیقی معمولی استفاده کنیم و هدف‌مان سه کار گیری ادوات دیگری بود تا به ایسن ترتیب از قطب جنوب و اجرا در آن فضاسازی و

تکیه

وضعیت تاریک سینما و مخاطب گرفتار سرمایه‌داری

حمیدرضا هنری*

تاریک، کلمه‌ایی که مارتین اسکورسیزی در روزهای آغازین سال ۲۰۲۳ از وضعیت سینما امروز یاد کرد. دلیل اینکه استاد سینمای مستقل دنیا که در قید حیات است از این کلمه برای حال‌وروز سینما استفاده می‌کند، چیست؟ قطعا اسکورسیزی شوخی با سینما دوستان ندارد و این برداشت او تلخی را با خود همراه دارد، تلخی که از مخاطب جدید سینما در جهان نشأت می‌گیرد. مخاطب جدید که قاطبه سینما روها را شکل می‌دهند دیگر حوصله ندارد قصه سه‌پردای و یا چند پرده‌ی را تماشا کند مخاطب جدید حوصله ژرف‌اندیشی در یک اثر سینمایی را ندارد و با همین بی‌حوصلگی سراغ سرعت و اعجاز و فریب و …می‌رود و تماشاگر مارول می‌شود.

سینمای مستقل و اندیشمند در تاریکی است درجایی دور قرار دارد صاحبان سرمایه کمتر دست‌به‌جیب می‌شوند تا این نوع فیلم‌ها را تولید کنند و این بلا از چند دهه اخیر با شتاب فضای مجازی شکل گرفت و مخاطب امروز محصول این نو فکر کردن است. فکر کردن با سرعت و دور شدن به‌سرعت. حالا در وضعیت تاریک، خود اسکورسیزی عنوان می‌کند که امیدوار است به اندک فیلم‌های که برای بیان هنری ساخته می‌شود و روزنه‌ی امیدبخش را ترسیم می‌کند اما آنچه اسکورسیزی از احوال سینما خبر می‌دهد تلنگری است برای اندیشیدن به انسان امروز که غرق در شتاب روزمرگی شده است و این دورانی تازی را برای زیست‌توان امروزی رقم زده که می‌تواند این چنین مرزهای زمان را بشکافد و به مقصد خود برسد اما انسان در ذاتش هنر طلب است و بی‌تردید هنر یکی از دلایل‌های خوب زندگی کردن به شمار می‌آید و هر انسانی باید برای قدردانی از هنر وقت بگذارد چراکه هنر به انسان تخیل، تفکر و خلاقیت می‌دهد سینما هم در پرتو هنر به هم‌نشینی با انسان می‌آید تا بتواند فارغ از سرگرمی و گذران وقت درجه‌ی‌ای را برای مخاطبش بگشاید و تکیه که فیلم‌های مارول گوی سبقت را در ذهن مخاطب روده و به ویرانگری تبدیل شده که توانایی تغییر رفتاری انسان معاصر را دارد. روح آرام و زیبایی هنر برای روزمرگی انسان به پستو رانده شده است. بودن‌رفت از این تاریکی که در سینماست در گرو خود مخاطب سینماست مخاطب باید برای تماشا به سراغ فیلم‌های برود که در آن سینما مشهود باشد و خودش را از گرداب فیلم‌های مارول نجات دهد البته اگر نظام سرمایه‌داری این اجازه را به گییشه سینما بدهد

*کارگردان سینما منبع: خبر آنلاین

اخبار کوتاه

«سنت عمر» بهترین فیلم پالم اسپریتز شد

سی و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «پالم اسپریتز» آمریکا با اعلام برندگان هیات داوران فیزیقی و دیگر برگزیدگان به کار خود پایان داد. به گزارش ایسنا، جشنواره بین‌المللی فیلم «پالم اسپریتز» برندگان سی و چهارمین دوره خود را اعلام کرد و فیلم «سنت عمر» به کارگردانی «الیس دیوب» که نماینده سینمای فرانسه در اسکار ۲۰۲۳ است، جایزه فیلم خارجی را از هیات داوران انجمن بین‌المللی منتقدان فیلم (سپیرش) دریافت کرد. «سنت عمر» که به جمع ۱۵ نامزد اولیه شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ راه یافته است، بر اساس یک داستان واقعی ساخته شده و درباره رمان‌نویسی جوان است که دادگاه یک مادر سنگالی مهاجر متهم به قتل دخترش را پیگیری می‌کند. در سایر بخش‌ها فیلم سینمایی «جنگ جهانی سوم» به کارگردانی هومن سبیدی و «کالا سمیون» رسیده است و «کشتن ببر» به برنده جایزه بهترین مستند شد، در حالی که «لعنتی گریه شد، جویز فیپرشی بازیگری زن و مرد هم به ترتیب به «وکسانا چرکاشینا» برای فیلم «کلوندایک» و «علی جوجوجو» برای فیلم «جوی لندن» تعلق گرفت. امسال فیلم سینمایی «جنگ جهانی سوم» به کارگردانی هومن سبیدی و «کالا سمیون» بهترین فیلم‌های حاضر در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ در جشنواره فیلم پالم اسپریتز به نمایش گذاشته شد و همچنین فیلم «بدون رویا» ساخته آرن بین وزیر دفتری هم در بخش سینمای جهان و فیلم «خرس نیست» از جعفر پناهی هم در بخش اسناید مدرن این جشنواره به روی پرده رفت.

دانشنامه نیشابور بزرگ منتشر شد

رونمایی از کتاب «دانشنامه نیشابور بزرگ» حاوی اطلاعات جامعی از شهر نیشابور تاریخی و نیز نیشابور بزرگ جدید شامل سه شهرستان نیشابور و برخان و فیروزه است که زیر نظر امید مجد استاد دانشگاه تهران و تیم تحقیقاتی وی انجام و به پایان رسیده است. جلد اول شامل تاریخ نیشابور از آغاز تا پایان پهلوی اول است که به تفکیک دوره‌های هخامنشیان، اشکانیان، ساسانیان، طاهریان، صفاریان، سامانیان، غزنویان، سلجوقیان، ایلخانیان، تیموریان، صفویان، افشاریان، زندیه، قاجار و پهلوی نوشته شد است. جلدهای دوم تا چهارم شامل مشاهیر و رجال نیشابور کهن است که در حدود ۸۰۰۰ نام از اهالی علم و ادب، دین، لشکرگان، امرا، وزراء، فقها، محدثین، هنرمندان، کتابان، موسیقیدانان، پزشکان و ریاضیدان را دربرمی‌گیرد و تا شروع سده چهاردهم را دربرمی‌گیرد. جلد پنجم حاوی تمام اطلاعات فرهنگی‌شناسی از نظر جغرافیای طبیعی، صنعتی، کشاورزی، انسانی، زمین‌شناسی، مراکز گردشگری، بقاع متبرکه، آثار ثبتی میراث فرهنگی و باستان‌شناسی است. جلدهای ششم و هفتم به تفصیل به معرفی روستاهای نیشابور بزرگ پرداخته و هر روستا را با اطلاعات کاملی از آن‌چه دارند و ندارند معرفی می‌کنند. جلد هشتم و نایایی این اثر، بحث جامع و کاملی از زبان، آداب، رسوم، فرهنگ و افسانه‌های نیشابوریان را در خود جای داده است. این کتاب هشت جلدی در ۳۰۰ تیراژ، از قطع وزیری توسط کمیسیون ملی یونسکو- ایران به چاپ رسیده است.

«تابستانی که برف آمد» آماده نمایش شد

فیلم «تابستانی که برف آمد» یا مضمونی اجتماعی در چالش با فزون، آماده نمایش شد. به گزارش ایسنا به نقل از مشاور رسانه‌ای پروژه، فیلم سینمایی «تابستانی که برف آمد» به کارگردانی نسیم فروغ و تهیه‌کنندگی مریم بحرالعلومی

که تابستان سال جاری مقابل دوربین رفته بود، بدون لحاظ کردن هیچ‌گونه حذف یا ممیزی پروانه نمایش گرفت و برای پخش آماده شد. این فیلم که با مضمونی اجتماعی در چالش با قانون ساخته شده، اولین تجربه بلند نسیم فروغ به عنوان کارگردان به شمار می‌رود و مریم بحرالعلومی در سمت تهیه‌کننده و مشاور کارگردان با فیلمنامه‌ای از فاطیما اباحجره، او را همراهی کرده است. کمیانی Yth Art به مدیریت علیرضا شاهرخی پخش جهانی «تابستانی که برف آمد» را بر عهده دارد و رضا اخلاقی‌راد، نوشین مسعودیان، غزل شجاعی، امین ایمانی، محمد حیدری، روزان ایرچی و شیرین آقاقتابی، با معرفی مانی پارسا، بازیگران این فیلم هستند. عوامل سازنده «تابستانی که برف آمد» عبارتند از: کارگردان: نسیم فروغ، تهیه‌کننده و مشاور کارگردان مریم بحرالعلومی، نویسنده، فاطیما اباحجره، مدیر فیلمبرداری: مسعود امینی‌تیرانی، مدیر صدابرداری: علی کارانی، تدوینگر: سینیا گنجوی، طراحی و ترکیب صدا: محمود موسوی‌نژاد، آهنگساز: روزبه نعمت‌اللهی، طراح چهره‌پردازی: امید گل‌زاده، طراحان صحنه‌نمایش: فرحناز نادری و مرگان عبیوض، تصحیح رنگ: سلمان مجدوقایی و آرش کاظم‌زاده، برنامه‌ریز و دستیار اول کارگردان: امید همتی‌فراز، منشی صحنه: منا علامه‌امیری، عکاس: علی یعقوبی، فیلم پشت صحنه: مریم ورزی، طراح تیتراژ: امیررضا آقابابایی، مشاور رسانه‌ای: مریم قربانی‌نیا، مدیر تدارکات: ناهید صدیق، حامی مالی: شرکت وندیک، مجری طرح و تولید: گروه فیلمسازی بحر‌فیلم.